

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 46. Legatis Thessalonicæ vis infertur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. Nestorii cujusquam festa vel denunciata, A. C. 519. vel celebrata fuisse. Insuper Sergius aliique Provinciæ ad Euphratem Episcopi obtulerunt Imperatori Libellum, in quo damnabant Nestorii Memoriam, Sectæ ejus renunciabant, & quatuor Concilia recipiebant.

ibid. p. 550. His Actis coram Imperatore lectis, scripsit Hypatio Militiæ in Oriente Magistro, jubens, ut coram se citaret Sergium Episcopum Cyrensem, milites, qui in Actis Judicii Antiocheni testes adducebantur, Andronicum Presbyterum, & Georgium Diaconum accusatos, quod Imaginem honorassent. In factum istud exacte inquireret, itemque an Episcopus Sergius hoc comperto tamen istos Clericos ad Communionem Sacrorum Mysteriorum admisisset; an pollicitus fuisset, se Festum Theodreti, Diodori & præcipuis Nestorii celebraturum. Epistola hæc septima Aug. Rustico Consule, id est, anno 520. data erat. Imperator unum ex Ministris suis Thomam nomine misit, qui hæc mandata perfici curaret, cumque Sergius Episcopus fuisset convictus, depositus est, & Ecclesia ejectus.

§. XLVI.

Legatis Thessalonicæ vis infertur.

Sug. Germ. p. 1509. **D**orotheus Episcopus Thessalonicensis, Synodo, ut Legatis promiserat, convocata,

vocata, jussit conscribi Concordiæ Libellos, quibus omnes subscripserunt præfente Comite Licinio; is enim tunc aliorum Negotiorum causa Thessalonicae versabatur. Sigillum quoque suum Libellis apposuit, & cum Constantinopolim fuisset reversus, Legatis, quæ acta fuerant, retulit. Etiam Dorothei Apocrisarius adfuit, qui petebat a Legatis, ut mitterent quemquam, qui Libellos acciperet. Miserunt quidem, ut convenerat, sed serius. Ad hanc profectio- nem delectus est Joannes Episcopus unus ex Legatis cum Presbytero, cui nomen Epiphanius, eorumque precibus dedit Imperator, ut cum ipsis Licinium Comitem remitteret.

Ubi Thessalonicam pervenerunt, Licinius adventus sui & sociorum certio- rem fecit Dorotheum, qui misit ad eos Presbyterum, cui nomen Aristides, & Episcopos duos. Hos Ecclesiarum Re- conciliationi solos maxime adversari no- verat. Ut advenerunt, litigare cum Romanis cœpere; esse articulos, qui e- mendatione indigerent. Responderunt Romani: *Id in Potestate nostra non est. Si ad unitatem & Ecclesiam redire vul- tis, laudetur Deus! sin vero, Salutem vobis dedimus, jamque transibimus.* His illa die separati sunt. Sequenti die re- dierunt Thessalonicenses, & eundem ser- monem

Sæculum VI.

A. C. 519.

Sup. n. 42.

Sæculum VI.
A. C. 519. monem repetebant; ecce autem! ante quam Romani respondissent, aut cecepta fuisset disceptatio, furore ardens populus in Joannem Episcopum Pontificis Legatum manus injecit. Ex famulis ipsius duo occisi, ipse in capite bis ictus est & in renibus. Necati fuissent haud dubie omnes, nisi ad Baptisterium Ecclesiæ S. Marci confugissent, & per hanc moram Magistratus vita periclitantibus subvenisset. Nihilominus interfectus & in frustra concisus est aliquis Catholicus, cui nomen Joannes, quod Romanos in ædes suas recepisset, & a Communione Archiepiscopi Dorothei Concilii Calcedonenis causa nunquam non abhorruisset.

Thessalonicensium seditio.

Post elapsum aliquod tempus compertum, populum a Dorotheo ad seditionem fuisse sollicitatum, vulgato mendacio, Ecclesiæ Persecutionem imminere. Biduo antequam Romani advenirent ultra duo hominum millia baptizavit extra tempus Paschale, ac si instaret periculum, ne postea infantes sine Baptismo mori sinerentur. Evcharistiam populo iussit distribui plenis canistris & in tanta copia, ut longo tempore communicare possent. Inde indicium habemus, illa ætate consuetudinem necdum exolevisse, ut Laici postulante necessitate Evcharistiam in Domos suas deferrent, & e suis

e suis manibus (*) Communionem ac- Sæculum VI.
ciperent. Postquam populus palam fu- A. C. 519.
rere in Legatos cœperat, Dorotheus vi-
dente

(*) Hier findet man keine Spur, daß die Leute auch das gesegnete Blut Christi mit sich nach Haus genommen; und darnum ist es ein Zeugniß, daß die Christen zuweilen nur unter der Gestalt des Brodes den heil. Leib, und Blut Christi genossen. Wie hat sich aber hier unser Uebersetzer verhalten, welcher ein Feind dieses heil. Geheimnisses ist? Er hat die von ihm in seiner Vorrede so sehr verfluchte verwegene Kritik zur Hilfe gerufen, und ein Wort verfälschet, und ein anders hinein geschicket. Nämlich, da es bey dem Herrn Fleury heißt: Ce qui montre, que les Laïques en cas de besoin emportoient encore l' Evcharistie dans leurs Maisons pour se communier eux-memes. welches ich gegeben, inde indicium habemus &c. hat er auf seiner 149. Seite also übersetzet: Man ersieht daraus, daß es damals noch gebräuchlich gewesen seye, daß die Layen im Fall der Noth das gesegnete Brod und Wein mit in ihre Häuser genommen, um sich selbst untereinander die Communion zu reichen. Den Ausdruck: des gesegneten Brodes, und das hinzugeslickte Wort: und Weines, hat er in der Dummheit seines Vorurtheiles hinzugesetzet: Uebrigens hat er wohl sieben oder achtmal nur in diesem XXXI. Buch den Fleury so nachlässig und ungeschickt übersetzet, daß man den Sinn der Worte nicht errathen kann.

Sæculum VI. A. C. 519. dente plebe laceravit concordia Libellum, quem cum Episcopis suis scripserat, dicens: *Hoc non faciam, quoad vitam, nec patiar, ut alii faciant.* Interim Romanis in Baptisterio delitescentibus Schismatici, postquam quid faciendum esset deliberassent, noctu eos navigiis imponere volebant, in speciem amicitiae & quasi hospites a tanto periculo liberaturi, revera autem ut in mari demergerent. Demetrius & Andreas Romanorum nomine responderunt: *Nemo ignorat, nos in manibus vestris esse; si liberare nos sincere vultis, curate, ut crastina secreto accersamur a quinque sexve Senatoribus, & Comite Candido, horum Bona, & vitam vadem habebimus; sciant ipsi, quo jam abducendi sumus, & quod volent, faciemus.* Tunc quidem Schismatici nihil responderunt; at Die altera ipsis Auctoribus recrudit Seditio, & Legati vix necem effugerunt.

Cum hæc fama Constantinopolim delata fuissent, ingemuere omnes Catholici. Promisit Imperator, non inultum fore facinus, deditque mandata, ut Dorotheus aliique Episcopi rei Constantinopolim adducerentur; Nam Legati coram ipso edixerant, Dorotheum a Pontifice pro Episcopo haberi non posse, nec eum ad Communionem, nec etiam illos, qui cum ipso communicarent, posse admitteri.

mitti. Verum Joannes Episcopus & Epiphanius Presbyter, qui adhuc Thes-
salonicæ erant, Legatis Constantino-
poli versantibus miserunt litteras, eos-
que de præsentis rerum statu edocebant
in hunc modum: *Si in pœnam peccatorum nostrorum permittat Deus, ut
Episcopi, qui hinc abducti fuere, ur-
bem Constantinopolim ingrediantur, non
modo ad Imperatoris conspectum perve-
nient, sed etiam in Sedes suas restituen-
tur, tantam enim auri vim secum tu-
lerunt, ut ea non obcæcandis hominibus
solum, sed etiam Angelis sufficere vi-
deatur. Si Civitatem intrent, nobis
absentibus, tot fundent mendacia, ut
calumniari atrocius vel Diabolus non
possit; si enim tanta nobis præsentibus
ausi sunt, quid nobis absentibus non
dicent? itaque ne hominum istorum im-
probitati in nos omnia liceat, efficitur,
ut si coram Imperatore Causa dicenda
sit, nos quoque adsumus, & toti orbi
patefiat, istos in nos innocentes immi-
sisse latrones. Ceterum eos coram Se-
nate convincere possumus, esse perditis-
simos Hæreticos.*

§. XLVII.

Hormisdæ Papæ Moderatio.

Hormisdas Papa tristem hujus Legatio-
nis eventum alia via edoctus, Lega-
tis